

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului depus de Iurie Grecu,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Grecu împotriva Consiliului pentru Egalitate, Primarului și Primăriei s. Ciuciulea, r-nul Glodeni cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și repararea prejudiciului material și moral cauzat,

împotriva încheierii din 22 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru

*(Dosarul nr. 3r-56/25
NR. PIGD 2-23125144-01-3r-05032025)*

Omisiunea depunerii apelului în termenul prevăzut la art.232 alin.(1) din Codul administrativ.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (V. Chisilița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (V. Sîrbu, A. Braga, A. Cașcaval)

28 mai 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Iurie Grecu.

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 25 august 2023 Iurie Grecu a depus cerere de chemare în judecată, împotriva Consiliului pentru Egalitate, Primarului și Primăriei s. Ciuciulea, r-nul Glodeni, concretizată la 22 septembrie 2023 și 12 august 2024, privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și repararea prejudiciului material și moral cauzat (f.d.4-5; 20-21; 49-51).

2. Prin hotărârea din 16 septembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Grecu (f.d. 65; 84-93).

3. La 28 octombrie 2024 Iurie Grecu a depus apel și a prezentat și motivarea apelului împotriva hotărârii din 16 septembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi decizii privind admiterea cererii sale de chemare în judecată, precum și încasarea în mod solidar a prejudiciului material în sumă de 80000 de lei și moral în cuantum de 39000 de lei și 8000 de lei (f.d.74-75; 77-83).

4. Prin încheierea din 22 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a declarat inadmisibil apelul depus de Iurie Grecu împotriva hotărârii din 16 septembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, din motiv că apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin.(1) din Codul administrativ, iar apelanta nu a solicitat repunerea în termen (f.d.105-106).

5. La 11 februarie 2025, Iurie Grecu a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 22 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru, completată și concretizată la 19 februarie 2025, 21 februarie 2025, 27 februarie 2025 și 06 martie 2025, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi încheieri privind repunerea în termenul de apel, remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Centru și ridicarea excepției de neconstituționalitate din oficiu (f.d.110-112; 117-118; 125-126; 127-128).

6. În susținerea cererii de recurs, Iurie Grecu a invocat dezacordul cu încheierea din 22 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru, care în opinia sa este pripită, prematură și neîntemeiată, iar concluziile instanței de judecată

sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei și valorile drepturilor, intereselor și libertăților sale ca justițiabil și cetățean al Republicii Moldova.

7. De altfel, recurentul a susținut că instanța de apel a emis încheierea contestată cu aplicarea eronată a normelor de drept material aplicabile speței, nu a întreprins întregul spectru de măsuri procedurale ce se impun întru examinarea competentă, obiectivă și nepărtinitoare a cauzei.

8. Subsecvent, recurentul a menționat că nu a recepționat încheierea contestată, conținutul căreia nu îi este clar, ceea ce contravine art.97 alin.(3) lit.e) din Codul administrativ și atestă îngrădirea dreptului de acces la justiție.

9. Prin referința depusă la 01 aprilie 2025, Consiliul pentru Egalitate a solicitat respingerea recursului depus de Iurie Grecu și menținerea încheierii din 22 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

10. Art. 195 din Codul administrativ:

„Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.”

11. Art. 12¹ alin.(1), (2) lit. a)-d) și alin. (5) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

(2) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu [Constituția](#) a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din [Constituție](#);

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.

(5) Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.”

12. Art. 242 din Codul administrativ:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.”

13. Art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ:

„(1) Examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii:

b) respinge recursul;

(2) Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.”

14. Art. 232 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la **pronunțarea dispozitivului hotărîrii**, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanței de apel.”

15. Art. 236 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ:

„(1) Instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

(2) Apelul se declară inadmisibil în special cînd:

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1).”

16. Art. 237 alin.(1) din Codul administrativ:

„ (1) Prevederile art.65 alin.(1)–(3) și (5) se aplică corespunzător pentru repunerea în termenul de apel și în termenul de prezentare a motivării apelului.”

17. Art.65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„ (1) Dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului.

(2) Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.”

18. Art. 24 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„(1) Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

(2) Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate.”

21. Art.116 alin.(2) din Codul de procedură civilă:

„(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.”

22. Art. 385 alin. (1) din Codul civil:

„(1) Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, atunci ziua survenirii evenimentului sau momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

23. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Iurie Grecu s-a conformat dispozițiilor art.242 al Codului administrativ, și a depus în termen recursul la 11 februarie 2025, în condițiile în care instanța de apel i-a expediat copia încheierii din 22 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru la data de 31 ianuarie 2025, iar dovada recepționării acesteia la materialele cauzei lipsește.

24. În temeiul art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța a soluționat recursul împotriva încheierii judecătorești fără citarea participanților la proces, apreciind că, în speță, nu se impune desfășurarea unei ședințe publice. Completul de judecată a constatat că motivele de recurs au fost expuse cu suficientă claritate, permițând o analiză completă și riguroasă a cauzei în lipsa părților.

25. Totodată, citarea participanților ar fi condus, în mod nejustificat, la tergiversarea soluționării cauzei, aspect de natură să contravină principiului celerității procedurale. Această abordare este în deplină concordanță cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care impune statelor obligația de a asigura soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și de a evita întârzierile inutile în procedură, atunci când dreptul la un proces echitabil este, în mod efectiv, garantat prin alte mijloace.

26. Prin urmare, examinarea cauzei în lipsa părților este legală, justificată și proporțională cu scopul urmărit — acela al unei judecăți eficiente și rapide.

27. De altfel, prin prisma coroborării dispozițiilor art.195 din Codul administrativ și a prevederilor art. 12¹ alin.(1), (2) și (5) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs conchide că solicitarea lui Iurie Grecu privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, nu conferă temeinicie recursului lui, deoarece aceasta nu îndeplinește condițiile menționate la § 82 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituția Republicii Moldova, la dosar lipsind o sesizare adresată Curții Constituționale din partea lui Iurie Grecu, în care să fie indicată norma exactă ce urmează a trece controlul excepției de neconstituționalitate și suscită îndoieli despre constituționalitatea ei, justificarea și necesitatea rezolvării litigiului prin acest procedeu judiciar.

28. În continuare, coroborând dispozițiile 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2), art. 232 alin. (1), art. 236 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ cu probele administrate la dosar, instanța de recurs consideră întemeiată concluzia Curții de Apel Centru referitoare la faptul că Iurie Grecu a depus

apelul, după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(1) din Codul administrativ și respinge argumentele recurentului invocate în susținerea poziției sale ca neîntemeiate.

29. Această concluzie se impune având în vedere corelarea dispozițiilor art. 236 alin. (1) și (2) lit. d) cu cele ale art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, aplicate în raport cu datele dosarului, din care reiese că pronunțarea dispozitivului hotărârii de către Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a avut loc la data de 16 septembrie 2024 (f.d.65).

30. Astfel, termenul de depunere a apelului a început să curgă de la data de 17 septembrie 2024, ziua imediat următoare datei pronunțării dispozitivului hotărârii contestate și a expirat la 16 octombrie 2024.

31. Însă, cererea de apel împotriva hotărârii din 16 septembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost depusă de Iurie Grecu la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, prin intermediul oficiului poștal la 28 octombrie 2024, adică peste termenul de 30 de zile prevăzut de lege.

32. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că apelul a fost depus de către Iurie Grecu împotriva hotărârii din 16 septembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani cu depășirea termenului legal prevăzut de Codul administrativ.

33. În lumina celor expuse, instanța de recurs constată că încheierea Curții de Apel Centru din 22 ianuarie 2025 a fost pronunțată cu respectarea normelor de drept procesual incidente, în mod special a prevederilor art. 236 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, potrivit cărora cererea de apel se declară inadmisibilă în cazul depunerii acesteia după expirarea termenului legal.

34. Conform art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, termenul de apel este strict de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, această normă având caracter imperativ și nefiind susceptibilă de derogare. Termenul respectiv nu poate fi extins, suspendat sau amânat prin interpretări subiective ori prin circumstanțe invocate unilateral de partea interesată.

35. Instanța de recurs atrage atenția asupra importanței respectării riguroase a termenelor procedurale, acestea constituind garanții ale echității procesului și ale stabilității raporturilor juridice. Termenele legale nu reprezintă simple formalități, ci mecanisme menite să disciplineze exercitarea drepturilor procesuale, să asigure celeritatea procedurii și să prevină abuzurile procesuale.

36. În aceste condiții, neexecutarea în termen a obligației procesuale de formulare a apelului atrage sancțiunea inadmisibilității, iar completul de judecată este ținut să aplice în mod strict dispozițiile legale incidente.

37. Pentru aceste motive, instanța de recurs reiterând reține că apelul formulat de Iurie Grecu împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău din

16 septembrie 2024 a fost depus tardiv, iar soluția de respingere ca inadmisibilă a acestuia este pe deplin legală și temeinică.

38. Pentru considerentele expuse, instanța de recurs reține că argumentele invocate de recurent nu sunt de natură să infirme legalitatea încheierii contestate.

39. Așadar, Iurie Grecu de la data de 16 septembrie 2024, dată la care a fost pronunțat dispozitivul hotărârii primei instanțe și până la 16 octombrie 2024, ziua în care a expirat termenul legal de 30 de zile pentru depunerea apelului, a dispus de un termen suficient pentru a întreprinde toate măsurile necesare în vederea depunerii apelului în termen. Însă, contrar dispozițiilor art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, a depus apelul abia la 28 octombrie 2024, mult prea târziu.

40. Prin urmare, în condițiile în care cererea de apel a fost formulată după expirarea termenului legal, soluția instanței de apel de a o declara inadmisibilă este pe deplin justificată, atât în fapt, cât și în drept și compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, având în vedere obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună credință și în termen.

41. Referitor la solicitarea din cererea de recurs cu privire la repunerea în termenul de apel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, legislatorul în coroborarea dispozițiilor art.237 alin.(1) și art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, a prevăzut dreptul părții de a solicita repunerea în termen a apelului, însă această solicitare urma să fie adresată instanței de apel, ca instanță competentă în examinarea cererii de repunere în termen a apelului.

42. Prin urmare, instanța de recurs nu se poate expune asupra acestei solicitări, or, în ordine de recurs se verifică legalitatea încheierii contestate, iar solicitarea privind repunerea apelului în termen nu a fost examinată de către instanța de apel.

43. Subsecvent, instanța de recurs notează că contrar dispozițiilor art. 24 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, Iurie Grecu nu a depus diligența necesară în vederea exercitării căii de atac în termen.

44. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiat argumentul recurentului precum că, prin declararea inadmisibilă a apelului i se îngrădește accesul liber la justiție, or, ultimul nu a dat dovadă de diligență și bună credință în realizarea drepturilor sale, ca ulterior să invoce încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 CEDO, în condițiile când personal nu și-a realizat drepturile garantate de legislația în vigoare.

45. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind

protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

46. Tot aici, instanța de recurs accentuează că conform legislației în vigoare, sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

47. Exercițarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

48. Așadar, soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea recurată, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, având în vedere obligația părților privind exercițarea drepturilor procedurale cu bună credință și în termen.

49. În asemenea circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel just a declarat inadmisibil apelul depus de Iurie Grecu împotriva hotărârii din 16 septembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

50. Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de Iurie Grecu sunt neîntemeiate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de Iurie Grecu împotriva încheierii din 22 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru.

51. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul depus de Iurie Grecu împotriva încheierii din 22 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă